

MUSÁ•M SE POCHLUBIT:

ÁšterÁ½, 26 Á™Á-jen 2021

Od vÁ•erejÁĀ-ho rÁĀna jsem si tÁ•Á¾ce smutila, skuhrala a dÁ›snÁ› se litovala. A pak zas pro zmÁ›nu jsem se chlÁĀcholila, zdÁ›vodÁ›ovala si vÁĀjechno moÁ¾nÁ© (to jsem si dala skleniÁ•ku becherovky - na zdravÁ- svÁ© i hlavy naÁĀjeho stÁĀtu), nÁĀsl jsem si Á™Á-kala, co vÁĀjechno mne jeÁĀtÁ› Á•ekÁĀ a pevnÁ› doufala, Á¾e mne to nemine. Lidi, jÁĀj mÁĀjm totiÁ¾ zas dneska na JenÁ¾e jÁĀ si za prÁĀjvÁ› uplynulÁ½ch devÁ›t let jeÁĀtÁ› nestaÁ•ila zvyknout na to, jakou Á•Á-slicÁ- mÁĀj vÁ›k zaÁ•Á-nÁĀ, a uÁ¾ pÁ™ipravovala na rok pÁ™Á-ÁĀtÁ-, kdy to bude jeÁĀtÁ› horÁĀĀ.

Nojo, co naplat. Po vzoru

starÁ½ch anglickÁ½ch dam jsem zaÁ•ala pÁ-t portskÁ©, takovou hezkou malou vyÁĀĀvanou skleniÁ•ku jsem si veÁ•er nalila a pomalu ulizovala pÁ™i nÁ›jakÁ© tÁ© detektivce - ale nÁ›jak jsem pÁ™i vÁĀjech tÁ›ch starostech si je zapomnÁ›la koupit. Tak aÁ¾ dnes. UÁ¾ se vidÁ-m, jak spolu s Kayoukem jdeme tady do Billy, abychom tam slavnostnÁ› koupili jednu tmavou flaÁĀi tmavÁ› Á•ervenÁ©ho vÁ-na.

A pak si ji dneska veÁ•er

otevÁ™u a budu se cÁ-tit dÁ›snÁ› fajn.

NaÁĀtÁ›stÁ- jsem docela zdravÁĀ,
aÁ¾ na nÁ›jakÁ© ty ÁĀrÁĀmy, kterÁ© obÁ•as dÁ-ky svÁ© nezdolnÁ© mÁĀnii v pÁ™estavovÁĀnÁ- svÁ©ho bytu utprÁ-m. Naposledy jsem demolovala jednu starou polici - a Á¾e mi jÁ- bylo fakt lÁ-to! - kterou jsem si z pouliÁ•nÁ› nasbÁ-ranÁ½ch prken sama stloukla. Jo, ale ta byla prosÁ-m jeÁĀtÁ› opravdu celÁĀ dÁ™evÁ›nÁĀ, a to dnes uÁ¾ neseÁ¾enete! Ale chtÁ›la jsem se vÁĀjm vlastnÁ› pochlubit svÁ½m poslednÁ-m Á°razem:

Police, na kterÁ½ch stÁĀly

knihy, byly tedy opravdu bytelnÁ© a bytelnÁ› seÁĀroubovanÁ©. Á rouby to byly ÁĀesticentimetrovÁ©, poÁ™ÁĀdnÁ©.

A jak jsem ten regÁĀl

rozebÁ-rala, fochy vylamovala, tak se mi povedlo si na jednu tu polici dupnout.... Jo. PÁ™esnÁ› tak, jak si myslÁ-te: na jeden ten ÁĀroub jsem si hezky z vÁ½ĀĀky pÁ™iĀĀĀpla. ZajÁ-mavÁ©, Á¾e to bylo tak neÁ•ekanÁ© a mne to tak vydÁ›silo, Á¾e jsem ani nic moc necÁ-tila. Tak jsem pak prkno se ÁĀroubem z nohy vytrhla, dala nÁĀplast a nic... ZatÁ-m to je ok, doufÁĀjm, Á¾e se mi to brzy zahojÁ-. JedinÁ©, co nemÁ-Á¾u zapomenout, bylo takovÁ© to zvlÁĀĀtnÁ- "kÁ™upnutÁ-" - jako kdyÁ¾ bodnete noÁ¾em do sprÁĀvnÁ› vypeÁ•enÁ©ho chleba, jako kdyÁ¾ propÁ-chnete tu kÁ-rku...

Tady vidÁ-te, Á¾e i kdyÁ¾ mi

bude tÁ™eba sto let, tak asi nebudu mÁ-t nikdy moc rozumu.

MÁĀjm tÁ›ch vad tolik -

napÁ™Á-klad si nepamatuju jmÁ©na, pÁ™Á-padnÁ› si je nevedu do spojenÁ- se sprÁĀvnÁ½m obliÁ•ejem. Ale to fakt nenÁ- sklerÁ¾za ani demence, protoÁ¾e to mÁĀjm odjakÁ¾iva.

Proto taky jsem se nestala vyzvÁ›daÁ•kou Á•i ÁĀpiÁ¾nkou, takovou tou Matou Hari,

jak jsem jako holÁ•iÁ•ka tak moc touÁ¾ila. Nejen,

Á¾e bych nevÁ›dÁ›la, za kÁ½m jÁ-t, koho to vyzvÁ-dat Á•i ÁĀpiÁ¾novat, ale ani bych nikam netrefila. ProtoÁ¾e bych se vÁĀjude ztratila.

MÁĀjm totiÁ¾ navÁ-c i nulovou

orientaci.

Jednou jsem takhle jela s dÁ›tmi do KrkonoÁĀi.

KdyÁ¾ jsme jeli poprvÁ©, jel s nÁĀmi i majitel chaloupky, do kterÁ© jsme jeli, a jÁĀ diktovala dÁ›tem itinerÁĀĀ™, abych to pÁ™Á-ÁĀtÁ› trefila.

Problám byl, Á¾e kdy¾ jsme tam pak jeli podruÁ©, sami, tak to leÁjenÁ-, za kterÁ½ jsme mÁli zahrnout doleva, bylo uÁ¾ pryÁ•, a my dorazili kamsi zcela jinam.

JeÁjtÁ¾ Á¾e tehdy nebyl tak drahÁ½ benzin. Tuhle krÁjsnou kytku jsem dostala u dcery; prvnÁ- den, kdy¾ jsem tam pÁ™ijela. JeÁjtÁ¾ Á¾e jsem si ji vyfotila...

VÁ¾dycky, kdy¾ si skuhrÁjm, pÁ™ipomenu si Á vÁ©dku, o kterÁ© jsem vÁjm jednou uÁ¾ psala - jmenuje se kÁ™estnÁ-m Dagne, to druhÁ© uÁ¾ nevÁ-m, ale co vÁ-m naopak stoprocentnÁ, Á¾e tÁ© Á¾¾asnÁ© Á¾enskÁ© je letos uÁ¾ stodevÁt. Ano, 109 let. A je to baba sprÁjvnÁ¾ princmetÁjlovÁj, v pohybu, v perfektnÁ-m rozumu, je skuteÁnÁ¾ plnÁ¾ schopnÁj vykonÁjvat svou bÁ¾nou funkci - ona sÁ™ toti¾ v devadesÁtí koupila poÁ•-taÁ• a dodnes ka¾dodennÁ¾ pÁ-Áje svÁj blog. A velice vtipnÁ¾, trefnÁ¾ a Á•tivÁ¾. Je uÁ¾ sama; oni ti chlapi zas aÁ¾ tak moc nevydrÁ¾ej. NevÁ-m, jak kde, ale kdy¾ jsem se nedÁjvno venku bavila s naÁjÁ-poÁjÁ¾aÁ•kou, tak jsem se mj. od nÁ- dozvÁdÁla, Á¾e ta naÁje obdÁ©lnÁ-kovÁj ulice je plnÁj (tedy mimo mladÁ½ch pÁ™istÁ¾hovalcÁ™) vdov. ProstÁ¾ jak se sem pÁ™ed Á•tyÁ™iceti lÁ©ty stÁ¾ovali mladÁ- manÁ¾elÁ©, tak pÁjinovÁ© se bÁ¾hem doby postupnÁ¾ vypa™ili, zÁstaly tu jen jejich manÁ¾elky, kterÁ© si vÁtÁjinou poÁ™Á-dily nÁ¾jakÁ©ho toho ÁjtÁ¾kacÁ-ho partnera. Nebo kocoura. ProstÁ¾ jak kterÁj.

Ale fakt je, Á¾e ty, co majÁ-psisko, jsou podstatnÁ¾ zdravÁjÁjÁ-.

Ale uÁ¾ dost, to jsem se jen tak po tÁ© jednÁ© malÁ© skleniÁ•ce troÁjku zapovÁ-dala ...

TakÁ¾e se mÁjte taky hezky.

VAÁ E KUDLANKA